

Üveggyári korszerűsítés

Dolgoznak a húzógépek, csaknem két héttel a határidő előtt befejezték a salgótarjáni sikküveggyár Zagya-va-II. üvegűző üzemének átépítését. A húszmillió forint költségből elvégzett rekonstrukció során módosították a kemence szerkezetét, berendezéseit. Ezzel a Zagya-va-II. alkalmasra vált egy új, korszerű, a sikküveg optikai tulajdonságait javító technológia bevezetésére.

Közös magyar-jugoszláv vízlépcső épül a Dráván

Oktober 21-28. között Budapestén tartotta 19. ülését a magyar-jugoszláv vízgazdálkodási bizottság. A tárgyalás jegyzőkönyvét hétfőn Dégen Imre államtitkár, az Országos Vízügyi Hivatal elnöke és Tome Kuzmanovski, a Jugoszláv Szövetségi Vízügyi Szolgálat vezetője írta alá. A bizottság határozatot hozott a Dráván építendő gyurgyevác-barcsi vízlé-

csőrendszer közös beruházásának és tervezésének előkészítéséről. A vízlépcsők megvalósítása az energiatermelés mellett árvízvédelmi és folyamszabályozási szempontból is indokolt. Megállapodás jött létre a Dunaföldvár-Vukovár közötti Duna-szakasz szabályozási munkálatainak gyorsításáról. Megállapodtak továbbá, hogy az esetleges jeges árvizek elleni védekezés során négy magyar jégtörő hajó dolgozik majd a Duna csatlakozó jugoszláviai szakaszán is.

Rendszeres együttműködést határoztak el a Tisza csatornázásában közreműködő magyar és jugoszláv szakértők között. Megvizsgálták a jelenleg épülő és 1976-ban üzembe lépő novibecsei vízlépcső hatását a magyar folyószakaszra és a vízlépcső építése során szerzett tapasztalatok hasznosítását a tervezett csongrádi vízlépcső építésénél.

Értékeltek a két ország szakértői által a határfolyókán végzett vízminőségi vizsgálatok eredményeit és intézkedéseket határoztak el a vízminőség megővése érdekében, továbbá tárgyaltak a két ország vízügyi szervei közötti gazdasági együttműködés időszerű feladatairól. (MTI)

Mipel-74

Az ipari elektronika első hazai seregszemléje

Az ipari elektronika fejlődése adta az indítékot arra, hogy a Hungexpo „Mipel-74” címmel megrendezze az elektronika első hazai seregszemléjét. Az október 30. és november 5. között naponta 10-17 óráig nyitva tartó nemzetközi kiállításról, amelyen tízenegyzet hazai és negyvenegyzet külföldi kiállító vesz részt, hétfőn tájékoztatták a sajtó képviselőit.

A magyar kiállítók közül a legnagyobb területet a Videoton és a Gamma Művek foglalja el. A Videoton kiállításán különös érdeklődésre tarthat számot az R-10-es kis számítógép. Ez a szocialista országok egységes számítógéprendszerének hat tagja közül a legkisebb, s hazai viszonylatban valószínűleg a legelterjedtebb kis számítógép lesz. A Gamma Művek, amely egy évtizede foglalkozik folyamatirányítási célokra alkalmas műszerek és berendezések gyártásával, ezen a kiállításon egyebek mellett bemutatja az „Analcont” márkanévű folyamatirányítási gyártmánycsaládjának több tagját; távirókat, jelátalakító egységeket is. Részt vesz a Mérés-technikai Központi Kutató Laboratórium az olaj- és földgázbányászásban, a környezetvédelem feladatainak megoldásában és a számítógépes folyamatirányítással kapcsolatban használható műszereket, készülékeket állítja ki.

A külföldi kiállítók Angliából, Ausztriából, Belgiumból, Dániából, Franciaországból, Japánból, az NSZK-ból, Olaszországból, Svájcban és az USA-ból érkeztek a seregszemlére. Az ipari elektronikai szakkiállítással egyidőben azzal azonos helyen rendezik meg a „XI. ipari elektronikus

mérés és szabályozás” című szimpóziumot. A keddi megnyitót előadást követően csaknem 30 előadás hangzik el. Mintegy 150 résztvevőre, köztük számos külföldi szakemberre számítanak, akik egyebek mellett megvitatják az ipari folyamatok mérésére, vezérlésére és szabályozására szolgáló legújabb elektronikus műszerek és berendezésekkel összefüggő kutatásokat, s az alkalmazás eddigi tapasztalatait. (MTI)

Szakszervezeti feladatok a vállalati tervek összeállításában

A SZOT elnöksége, hétfői ülésén a többi között az 1976-80-as évekre szóló vállalati középtávú tervek kidolgozásával kapcsolatos szakszervezeti feladatokról tárgyalt.

Megállapította, hogy 1973 második felétől 84 vállalat, illetve tröszt is bekapcsolódott az új ötéves tervet megalapozó munkába. Meghatározott témákban műszaki-gazdasági, fejlesztési javaslatokat, tanulmányokat bocsátottak a központi tervező szervek rendelkezésére, s ebben közreműködtek a szakszervezeti központok is. A következő időszakban a vállalatok saját ötéves terveiket készítik el. 1975 elejéig e munkát előkészítik, megismerik, 1975 közepéig kialakítják a vállalati tervkonceptiókat, 1975 második felétől pedig részletesen kidolgozzák a középtávú terveket, s azokat várhatóan

1976 közepéig hagyják jóvá. A vállalati tervezőmunkához az Országos Tervhivatal utasítást bocsátott ki, amelynek kidolgozásához a SZOT szervei is segítséget nyújtottak; a szakszervezeti központok és a nagyobb vállalatok szakszervezeteinek javaslatait, megjegyzéseit az Országos Tervhivatal rendelkezésére bocsátották. A vállalati tervezéssel kapcsolatos szakszervezeti munkát maguknak a vállalati szakszervezeti szervezeteknek kell megszervezniük. Gondoskodniuk kell arról, hogy a szakszervezeti testületek, a dolgozók érdemben részt vegyenek a tervezőmunkában, érvényesüljenek az üzemi demokrácia elvei, ezzel is jobban megalapozhatják a gazdasági vezetők döntéseit. Elő kell segíteniük, hogy a vállalatok működése, gazdálkodása összhangban legyen a népgazdasági tervcélokkal, tervezéskor reálisan számoljanak a gazdálkodás várható körülményeivel. A vállalati tervek legyenek alkalmasak a munka- és üzemszervezés tökéletesítésére, biztosítsák az anyagi és szellemi erőforrások feltárását, hatékonyan segítsék a gazdasági és műszaki fejlődést, az élet- és munkakörülmények javítását, az érdekelttség és együttműködés jobb szabályozását.

A SZOT elnöksége a vállalati középtávú tervezéssel kapcsolatos szakszervezeti munkának csak az alapvető irányát jelölte meg, azt mindenütt az ágazat és a vállalat sajátos körülményeinek megfelelően kell a gyakorlatban alkalmazni.

Dr. Biczó György hazánk új romániai nagykövete

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke, Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke és Apró Antal, az or-

szággyűlés elnöke fogadta dr. Biczó Györgyöt, hazánk új romániai nagykövete. A román Szocialista Köztársaságba akkreditált új nagykövétét, aki a közeljövőben utazik állomáshelyére. (MTI)

ÁLLJUK A SARAT

Sár lett a legjobb földekből, amerre csak nézünk, és a sarat emberek dagasztják. Iskolapadból hívott diákok, nehéz szolgálatból jött katonák, ünnepeket, pihenést sárra váltó munkások, és sok ezren azok, akik mindig kánikulában aratnak, ha meleg van, és sárban dolgoznak, ha esik.

Parancsszó sehol nem hangzott, de parancsra nem is tudna ennyi ember így dolgozni. Jönnek szőlőt szedni azok, akik romantikájáról könyvből olvastak, és most csalódnak. Nincs must, nincs muzsika, mert a szőlőt messze préselik, és a bort legfőkébb a boltból veszik. Van helyette romló fűrt — egyik fele alig érett, a másik felét a penész eszi — hideg eső és sár, meg derékfájás este, édes álom. Jönnek paprikát szedni azok, akik tudják, hogy világhíres a mi paprikánk, de azt nem tudták, hogy a világhírt úgy kell ellopni az esőtől és a leskelődő fagytól. Jönne egy kis dér, oda a világhír. Szerencsére, eddig csak a hegyét érte. Szedik a répát azok, akik édes cukorért csak a zacskóba nyúltak, de sárba sose.

Azt mondják, nagy értékeink vannak még kint a határban. Húszmillió csak nálunk — ezt állítja az egyik gazdaság pénzzel bábó embere. Húszmillió a sárban. Csak le kell hajolni érte.

Nehéz lehajolni. Igen rövid idő alatt meg tudtuk szokni, hogy ez a gépek dolga. Hogy is mondtuk azelőtt? Arra való a gép, hogy legnehezebb munkájában föl-váltsa az embert. És ha a legnehezebbnél is nehezebb? Mi mást tehetnénk, fogja magát az ember, és föl-váltja a gépet. Ha nem tenné, a sokszor húszmillió forint sárba dobott pénz lenne. Fillérenként szedjük, megfeszített, nehéz munkával, de kiszedjük.

Számoljunk egy kicsit. Ha egy gazdaság húszmilliót említ, az nagyméretű szám. Legalább negyven összkomfortos lakás ára. Akinek kedve van, szorozza tovább, mert ez csak egy szövetkezet kint ázó, kint fázó pénze.

Nagy érték van kint a határban, de gyorsan kalkuláló elektromos agyak tudnák megmondani, mennyi. Azt tudják, a cukorrépa, a rizs, a napraforgó, a szőlő, az alma meg a többi mennyit nyom és

mennyit ér, mert itt valóban a számoké a világ. De mondja meg valaki, ez mennyit ér: az egész ország állja a sarat! Mennyit ér az, hogy a gáton vagyunk, ha jön a víz, és megyünk a sárba, ha onnan kérnek segítséget? Most egyszerre csináljuk ezt a kettőt. A számtan tud építeni felhőkarcólót és holdautót, interkontinentális rakétát, turbinát, tengervíz-sótalanítót, utat, hidat, gombnyomásra működő gyárat, meg tudja mondani, melyik csillagnak merre változik a fény ezer év múlva, de az emberség mérésénél a számtan törpe marad.

Ha mindent összeadunk, rájövünk, nem is újdonság nálunk ez a segítségáradat. Kellett az óvoda, bölcsőde, könyv az iskolába, villany és tévé a tanyára? Előálltak azok, akik segíteni tudnak. Hallom a rádióból, hárompercnyi szópó után hányan akartak egy ajándék zongorát ingyen elszállítani több száz kilométerre. Kapja magát az egyik brigád, és szépen mondott köszönőmért főlépíti a házat most az egyik munkatársnak, két hónap múlva a másiknak. Pedig sok pénzt kereshetne, ha nem ingyen dolgozna. Mi fúzi össze ezeket az embereket? A brigád azt, hogy együtt dolgoznak. A zongoracipelő se az ajándékozót nem ismeri, sem azt az iskolát, ahová elviszi. A diákok mi fúzi ahhoz a szövetkezethez, amelyiknek repájáért dágványba dagasztja a sarat? Itt nem lesz nagy ünnepe, áldomás se lesz, nem osztogatnak kitüntetések, nem lesz dobogó, szőnyeg, legfőkébb kézfogas lesz. Mindenki tudja, mégis belemegy a sárba az is, aki nek lába eddig csak az aszfaltot járta. Izma erre a munkára nincs bejáratva, hozzá való ruhája sincs, mégis megy. Ahol a számtan már nem boldogul, úgy látszik, ott számítás sincsen.

Ut a nap egy kicsit, hogy reménykedjünk, aztán jön az eső megint, hogy a feneketlen sárból ki ne fogjunk. Minden jel arra mutat, kint levő vagyonunkat kézzel tudjuk később is menteni. A gép erőlködik, nyög, csikorog, török és megáll. Sok lövés nagy masinák munkáját a szándékában és öntudatában sokkal erősebb ember végzi. Adassék tisztelet és megbecsülés a sárban járó embernek.

Horváth Dezső

VASÁRNAP:

A megye gazdaságaiban 15 ezren dolgoztak

A budapesti metróbrigád a vetőmagcsávázásnál segít a csongrádi Árpád Tsz-ben

A hét vége a bizonyíték, hogy néhány napos tartós jó idő után az égetően sűrű mezőgazdasági munkák zömével végezni tudnánk. Szombaton ugyan kiverte az eső a határból az embereket, vasárnap viszont még a nap is kisütött, így a vegyes két nap mérlege a megyei operatív bizottság összesítése szerint így áll: cukorrépából — csupán kézi erővel — 100 hektárról takarították be a termést, a kukoricát 4 ezer hektáron törték le, a búzát 2200 hektáron vetették el, és 4 ezer hektárt szántottak föl a traktorok. Jelentős haladás ez, a cukorrépának már több mint a felét — 53 százalékát — sikerült föl-szedni, a napraforgónak 73, a szőlőnek 86, a fűszerpaprikának 90 százaléka van biztos helyen, a búzavetést pedig a tervezett terület 40 százalékán végezték el.

A szombati eső sok kint dolgozó embert áztatott el, mégis 15 ezerre tehető azoknak a száma, akik vasárnap a határban dolgoztak. A derűre sajnos újra ború következett, tegnap délelőtt 10-11 óra tájban embert és gépet újra kiharancsolt az idő a földekről. A felszedett termékek elszállítása egyik legnagyobb problémává lépett elő. A szolnoki cukorgyárral kapcsolatban levő gazdaságok húsz olyan terepjáró gépkocsit kaptak, amelyek a legnagyobb sárban is tudnak teherrel közlekedni, a mezőhegyi gyár körzetében levő szövetkezetekből pedig 35 szállítja a kézzel szedett répát a cukorgyárba.

A múlt hét végén Budapestre is érkezett segítség Csongrád megyébe. A megyével testvér kapcsolatban álló hetedik kerületből százötvenen csatlakoztak a sárral birkózók hadához. A Budapesti Közeledési Vállalat munkahelyeiről jöttek, hét-nyolc napi munkára, szőlőt, kukoricát, répát szedni. A leginkább megszorult üzemekbe irányították őket, Hódmezővásárhely, Makó és Csongrád környékére. Egy 26 fős brigád a csongrádi Árpád Termelőszövetkezetben kezdett munkához. Kukoricát szállítanak, és a búzavetést megelőző vetőmagcsávázásban vesznek részt. Valamennyien a metró dolgozói, villanyszerelők, lakatosok, asztalosok, a karbantartó üzemből. Változatlanul szükség van továbbra is minden dolgos kézre a mezőgazdaságban. Ahol alkalom kínálkozik rá, az eső ellenére is foglalkoztatni tudják az iskolából, üzemekből érkező segítséget, számos gazdaságban a leszedett termést válogatták tegnap, védett helyen.

Szegediek — szovjet barlangkutató expedícióban

Néhány éve különleges, labirintusszerű gipszbarlangot fedeztek fel a Szovjet-unióban. A podóliai-hátságban levő barlangból eddig 105 kilométernyi térképeztek fel a kutatók. A páratlan méretű, gipszkristályokkal borított, óriási üregrendszer máris Európa legnagyobb barlangjának számít. A szokatlanul bonyolult alaprajzú — egymást keresztező folyosók szövevényéből álló — barlang egész kiterjedése azonban még ismeretlen.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának tiszteletére rövidesen nyolcnapos földalatti expedícióra indulnak a szovjet barlangkutatók. A körültekintően előkészített, tudományos vállalkozás célja, hogy behatoljanak a barlang még ismeretlen részeibe, és feltérképezzék, továbbá fel-

derítsék keletkezésének okait, geológiai viszonyait. A nagyszabású felfedező útra magyar barlangkutatókat is meghívtak: a négytagú kutatócsoport dr. Jakucs Lászlónak, a József Attila Tudományegyetem földrajz-professzorának vezetésével hétfőn utazott el a Szovjet-unióba.